

POUR IN ZABAVA

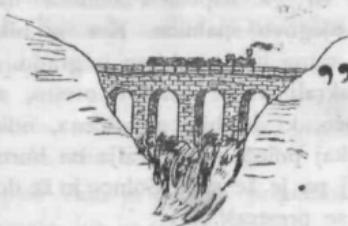
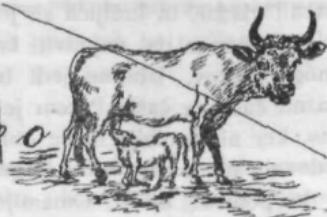
Rebus.

Priobčil F. Petrič.

D

d t k o

h i

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Uganka.

Osem črk besedo znani,
kakršen naj bil bi vsak.
Prvo črko le odstrani:
dobrih dečkov najdeš znak.
Le šestero črk napiši:
slehares debel mož je tak.
Zopet prvo črko zbrisíš:
hrasta del dobriš krepak.
Štiri črke, kaj povédo?
Svet, kjer lahko klas zori.
Novo značijo besedo —
nemško reko — črke tri.
Dve naznajajo število,
če ní toliko, níč ní.
Vzemi v roko le berilo,
v vsakem zadnja ti stoji.

Anton Medved.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

+

Za kratek čas.

Tonček priblijet ves vesel domov z izpričevalom prvega tečaja: »Oče, dobil sem najboljše mesto v šoli!«

Oče: »Kako to?«

Tonček: »Pri peči sedim!«

Učitelj opominja svoje učence, naj bodo blagi in naj prizanašajo drug drugemu, ter vpraša: »Kaj bi ti storil, Vladko, da te kak deček imenuje lažnika?«

Vladko: »Prosim, kako pa je velik tisti deček?«

+

Učitelj: »Kdor se enkrat opeče, piha tudi mrzle reči. Kdo mi zna povedati podoben pregovor?«

Francuk nekoliko pomisli, pa se odreže: »Kdor se enkrat umije, se boji vode.«

+

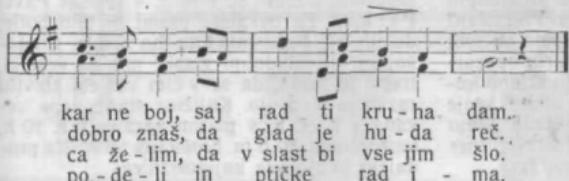
Po slovenskih kmetiških hišah je pustni torek prekjena prašičja glava z ušesi neizgibnina slaščica na mizi. Ko pride Kováčev Joško v šolo, ga vpraša učitelj v šali: »No, Jožek, kaj si pa danes jedel?« — »Ej, atej so mi malo ušesa odrezali,« odgovori deček. Njegovi tovarisi udarijo v gromek smeh. »Ali res, ali res?« vprijejo in ga tipljejo za ušesa.

+

Minki, učenki začetnici, so pomagali oče izdelovati računske naloge, ki ji niso gladko šle od rok. »Štej na prstel!« reko naposled oče. — »Kaj mislite, da imam toliko prstov kakor Vi, ki ste veliki?« pravi Minka.

Golobčku.)**Zmerno.**Besede zložil E. Gangl.**Uglasbil Ferd. Južnec.*

Go - lob - ček, ti pri - ja - telj moj, ka - ko te rad i - mam; ne boj se me ni -
Pod stre - ho mla - de zdaj i - maš, ki kru - hek jih je všeč — in a - ko ni ga,
Na - jej se, po - tlej zle - ti k njim, po - zdravi jih le - po in dej, da od sr -
Po - vej še to, da v o - nem ni, brezčutne - ga sr - ca, kdor kaj potrebnim

*) Glej Josin-Gangl: II. berilo, stran 15!

Deška igra.

Dečki se kaj radi igrajo vojake. Mnogi si tudi napravijo kape iz papirja. Nekateri si pa opašejo lesene meče, a nekoliko jih ima celo lesene puške.

Tudi pri nas se igrajo dečki v zadnjem času pridno vojake. Orožja vendor nimajo, ker se vojskujejo tako:

Ko se zberejo dečki, se vstopijo paroma drug za drugim. Pazijo pri tem v prvi vrsti, da stopita v par vedno dva enako velika dečka. Ko se urede tako, se razstoppijo v dva enaka oddelka. Prvi deček v levi vrsti poveljuje prvemu oddelku, a prvi deček v desni vrsti drugemu oddelku. Ker pa besni sedaj vojna med Angleži in Buri, se imenujejo prvi Bure, a drugi Anglež.

Oba oddelka odkorakata na nasprotnne strani, kjer se uredita v dva dela. Prvi del prične boj, a drugi pomaga, ako opeša prvi del. Črez nekoliko časa odkorakajo Angleži proti Burom, ali pa nasprotno. Ko sovražnik to vidi, odkoraka tudi ta. Kolikor bolj se približujejo, tolikor bolj pospešujejo korake.

Ko se pa zgrabijo, se prične boj na ta način: Kdor vodi to igro, drži v sredji dolgo in debelo vrv. Za to poprimejo dečki, vsak oddelek za eno stran.

Na dano znamenje začno vleči vsak na svojo stran. Vsak oddelek puskعا namreč potegniti svojega sovražnika na svojo stran. Ako se pa pri tem kdo izpotakne, mora odstopiti. To velja toliko, kakor da bi v boju padel. Črez nekoliko časa prikorakajo tudi ostali vojaki obeh strank. Tudi ti zgrabijo za vrv ter pomagajo vleči.

Ne trpi navadno dolgo, in en oddelek začne vleči svojega nasprotnika na svojo

stran. Drugi se sicer temu upirajo, toda mnogokrat zaman. Ko jih privlečajo precej daleč za seboj, je končana prva bitka. »Buri so zmagali! Angleži ste bili tepeni!« kriče veselo dečki prvega oddelka.

Oba povelnjnika zbereta nato svoje vojake ter jih vodita zopet na nasprotnne strani. Zopet se ponavlja bitka časih z istim, časih z nasprotnim uspehom.

Tako se ponavlja boj večkrat zaporedoma. Ko pa se vrnejo domov, ali ko morajo dečki v šolo, se veselo menijo med potjo o bojnih uspehih. »Buri smo trikrat zmagali. Angleži ste bili tepeni!« kriče prvi. Drugi jih pa odgovarajo: »Jutri bomo pa mi zmagali!«

Tako se zabavajo dečki pri nas. Veseli lo me bo, ako bom slišal, da ste se tudi drugod poprijeli te sicer preproste, a jako zabavne igre.

*L. Stiasny.***Izza Napoleonovih mladih dni.**

Veliki vojskovodja Napoleon pripoveduje o svoji mladosti tako: Kot poročnik sem plačeval hrano in stanovanje svojemu bratu — sam Bog ve, kako mi je to težko delo. Ali naj vam povem, kako sem to uravnal? Nikdar ni moja noga stopila v kavarno ali kako drugo zabavšče. Suh kruh sem jedel. Obleko sem si snažil sam, pa je zato tudi ostala dlje časa čista. Najvernejše prijateljice so mi bile knjige, ali — kako sem moral stradati, da sem si jih mogel omisliti! Ko sem si z veliko težavo odigral od ust 5 do 10 frankov (= 4 do 8 K), tedaj sem hitel ves vesel do svojega knjigarja v Valenci. To je bilo veselje, to skrb moje mladosti!

„Pisanice“.

Oton Zupančič, našim bralcem dobro znan pesnik, je zbral svoje mladinske pesmi ter jih z naslovom »Pisanice« podaril slovenski mladini za Veliko noč. Te pesmi so v resnici lepe. Naša mladina jih bo prebirala z velikim veseljem in bo gotovo hvalježna za to lepo darilce pesniku, ki tako marljivo piše zanjo. Nekatere izmed Zupančičevih pesmi so tako lepe, da nimajo para v vsi slovenski književnosti. On govoriti tako preprosto in prijazno, tako srčno in živahno, da se bo naša mladina ob mnogih pesemah prav prijetno zabavala. Prepričani smo, da se jih bo mnogo kar sama ob sebi naučila na pamet. Slovenske starše opozarjam na to zbirko pesmi. Naj jo pridno kupujejo in razveseljujejo z njo dobre svoje otroke. Lepo vezana knjižica stane samo 80 h. Prodaja jo založnik L. Schwentner v Ljubljani in tudi drugi knjigotržnici.

„Pomladni glasi“.

Izšel je že X. zvezek »Pomladnih glasov«, ki jih izdajajo ljubljanski bogoslovci. Ta zvezek, ki je okrašen z osmimi slikami, je uredil gosp. Frančišek Kralj. Letošnji »Pomladni glasi« so posvečeni spominu velikega škofa in prijatelja slovenske mladine, Antona Martina Slomška, ker praznujemo letos stoletnico njegovega rojstva. Večina sestavkov v »Pomladnih glasih« je pisana lepo in zanimivo, da je knjižica vredna vsega priporočila. Najbolj nam ugaja sestavek »Jesenj je bilo...« (spisal Pavel Perko). Za nekatere pesmi bi bilo bolje, da jih ni. Naša mladina bo imela z letosnjimi »Pomladnimi glasi« mnogo veselja, treba je samo, da se v čim večjem številu razširijo med njo. Knjižica stane: lepo vezana 1 K 80 h, v platno vezana 1 K 10 h, kartonirana 80 h in broširana 60 h. Na prodaj jo imajo vse knjigotržnice.

Rešitev besedne naloge v 4. številki.**„Valentin Vodnik“.**

Prav so jo rešili: Slavoj Džnik, drugošolec v Ljubljani; Tonej in Vida Obreza v Ljubljani; Leon Jelenec, učenec v Ljubljani; Srečko Ferjančič, učenec na vadnicu v Ljubljani; Evgen Armič, realec, Bogomil in Leopold Armič, učenca v Ljubljani; Stanko Stor, učenec v Ljubljani; Miroslav Dermelj, učenec, Julija in Marija Likar, učenčki v Ljubljani; Slavko Svetek, učenec v Ljubljani; Jebačinovi v Ljubljani; Ivec in Minka Kočevar v Središču; Leopold Novak, učenec v Idriji; Albin in Maks Unger, učenca v Središču; Dragotin in Stanko Vrhovec, učenec v Ljubljani; Ciril Vrančič, učenec, Janko Vrančič, prvošolec, in Miroslav Vrančič, tretjesolec v Ljubljani; Milko in Slavko Naglič, učenca v Ljubljani; Stana Pirc, učenka, in Ciril Pirc, realec v Ljubljani; Julij Dev, učenec v Ljubljani; Inka in Nuša Šlamberger, učenki v Kranju; Domičeljčev v Ljubljani; Maša, Ruša in Nuša Kersnik na Brdu; Alojzij Geso, učenec, Stefanija Geso, učenca v Staremu trgu pri Poljanah; Alojzij Hreščak in Josip Pahor, učenca c. kr. pripravnice v Sežani; Leon Levec, drugošolec v Ljubljani; Anica Mach, učenka v Ljubljani; Ivanka Prešern, Milica Prosenec, Marija Hočevar, Mara Bukovic, Anica Lapajne, Helena Debevec, D. Franke, Erna Bradaska in Mirka Gregorin, četrtoletnice v Ljubljani; Rafael Justin, učenec v Ljubljani; Fr. Sirca, Ant. Blažon, Fr. Zihler, J. Nemgar, učenci, Ant. Urbas, Iv. Klemenec, Jos. Milavec, Mar. Zadnik, Hel. Primič, Iv. Milavec, Iv. Leskovic, Iv. Jernejčič, Mar. Simšič, Fr. Petkovšek, učenke v Planini; Ottmar Skale, prvošolec v Novem mestu; Niko Štritof, učenec v Kranju; Milan Kuder, učenec, in Avgusta Kuder v Ljubljani; Pavla Semen, učenka v Starjem trgu pri Rakeku; Marija Bradaša, učenka v Ljubljani; Vladimir, Bogomil, Stana in Zorana Gártner v Kranju; Matija Kastelec, Ciril Mayer, učenec, Valerija in Marija Mayer, učenki v Bočevu; Zora in Ivan Juvancič Šišček; Franc Kotlusek, učenec v Ljubljani; Anica Skasa, učenca v St. Janušu na Vinski gori; Ivanka in Anica Gantar na Catežu ob Savi; Dragica de Gleria, učenka v Skofiji Loka; Viktor in Stanko de Gleria, učenca v Ljubljani; Veslavos Vakaj pri Šv. Ani na Krembergu; Milka in Leon Travner v Ljubljani; Dušan Senčar, dijak, Zorka Senčar v Starjem trgu pri Rakeku; Josip Kožak, učenec na vadnicu v Ljubljani; Minka in Stanko Vrezec v Ribnem pri Bledu; Jože Tovornik, učenec v Dobru (Štaj.); Albert, Dolfi in Stanko Vizjak, učenci v Gornji Rečici; Karel Senčar, Mirko Dobaj, Ljudevit Živko, K. Grahornik in Valter Sirk, učenci v Slinici pri Mariboru; Andrej Čekada, učenec v Ljubljani; Alojzij Lenček v Ljubljani; Minka in Dragica Orožen, učenki v Trebnjem; Stanko Sajovic, učenec v Kranju; Rafael Dolinsk v Brečicah; Mira Gnas, učenka, Dragica Farčnik, poštna upr. v Dolu; Erna Lenčec in Ana Jeglič, učenki v Ljubljani; Lepica, Nušica, Ljubica in Tilčica Cepuder, učenke uršulinskega zavoda v Ljubljani; Zorka Legat, Milka Kurtin, Mici Windischer, učiteljske kandidatkinje v Ljubljani.

Novim naročnikom so na razpolago še vse številke.

„Zvonček“ izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto **5 K.**, pol leta **2 K 50 h.**, četr leta **1 K 25 h.** Naročnino prejemo gosp. **Luka Jelenec**, učitelj v Ljubljani, Rimská cesta št. 7. — Izdajatelj in odgovorni wrednik je **Engelbert Gangl**, učitelj v Ljubljani, Turški trg št. 4.